

— Νεραΐδες φαίνουν στά κλαριά στους ἴσκιους καὶ ξομπλιάζουν
μ' ἄστρινες πούλιες, τὸ πυκνὸ πέπλο, πὸν ἡ Νύχτα ἀπλώνει ---
— Τὰ ὕστατα μῦρα μοναχὰ στά σκότη ἀναστενάζουν

τόσο μουγγά, πὸν δὲν ἤχει κι ἡ πένθιμη ἀνεμῶνη
σὲ σιγαλὸ καμπάνισμα τὸ στεναγμὸ πὸν σβύνει — —
— Σ' ἔκσταση, ἡ Νύχτα, αἰσθάνεται μέσ' στῆ σιγῇ ἓνα ἀηδόνι
στῆ σμαραγδένια αἰῶρα του νὰ πίνει ἀπ' τῆ γαλήνη,
προσμένοντας ὅσο νὰ βγεῖ τ' ὀλόγιμο φεγγάρι,
φόντο ἀσημί, σὶ τὸ θλιβερὸ τραγοῦδι του νὰ γίνει.

ΚΩΣΤΗΣ ΒΕΛΜΥΡΑΣ

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ”

Les parfums, les couleurs et
les sons se répètent.

CHARLES BAUDELAIRE

ΕΣΠΕΡΙΝΗ ΑΠΟΘΕΩΣΗ

Χρώματα, μυρωδιές καὶ ἤχοι
παράξενα ἔχουν ξυπνήσει
τις κουρασμένες μου αἰσθήσεις.

Χρώματα, μυρωδιές καὶ ἤχοι
γύρω μου ἔχουν ἀναστήσει
ἀγαπημένες ἀναμνήσεις
καὶ μέσα μου ἔχουν σκιρτήσει
ἐκλεπτυσμένες συγκινήσεις.

Χρώματα, μυρωδιές καὶ ἤχοι
σκλάβο μὲ φέρανε μιὰ δύση
σ' ἐξωτικὸ ἔρημονήσι...

Χρώματα, μυρωδιές καὶ ἤχοι
ἔχουν ἀπόψε ὅλα σμίξει
ἁρμονικὰ μέσα στῆ φύση
κ' ἔχουν παράξενα ξυπνήσει
τις κουρασμένες μου αἰσθήσεις.

Ἀγάπη μου, σὶ τὸ ὀρημονήσι
πῶς θ' ἄθελα ν' ἄχαμε ζήσει
ἔντονα μὲς στὴν ἄγρια φύση
ἐτούτη τὴν ὠραία δύση...

Καὶ ἡ ζωὴ μας νὰ ξεφτύσει,
τὴν ὕστατη προῆ ν' ἀφήσει,
καὶ σὲ σπασμωδικὲς κινήσεις
ἔρωτος κ' ἡδονῆς νὰ σβύσει.

Τις κουρασμένες μου αἰσθήσεις
ἀπόψε μ' ἔχουνε μεθύσει
χρώματα, μυρωδιές καὶ ἤχοι.

ΤΑΣΟΣ ΧΛΩΡΗΣ